

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-508/10

Evropská komise

v.

Nizozemské království

„Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2003/109/ES — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Žádost o přiznání právního postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta — Žádost o povolení k pobytu ve druhém členském státě, podaná státním příslušníkem třetí země, kterému již bylo přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v prvním členském státě, nebo jeho rodinným příslušníkem — Výše poplatků požadovaných příslušnými orgány — Nepřiměřenost — Překážka výkonu práva pobytu“

Shrnutí rozsudku

1. *Žaloba pro nesplnění povinnosti — Postup před zahájením soudního řízení — Předmět — Návrh na zahájení řízení — Uvedení žalobních důvodů*

(Článek 258 SFEU; statut Soudního dvora, čl. 21 první pododstavec; jednací řád Soudního dvora, čl. 38 odst. 1 písm. c)

2. *Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví — Přistěhovalecká politika — Právní postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty — Směrnice 2003/109 — Žádost o získání tohoto postavení a o povolení k pobytu ve druhém členském státě, podaná takovým státním příslušníkem, kterému již bylo toto právní postavení přiznáno v prvním členském státě, nebo jeho rodinným příslušníkem*

(Směrnice Rady 2003/109)

1. V řízení o žalobě pro nesplnění povinnosti je cílem postupu před zahájením soudního řízení poskytnout dotyčnému členskému státu příležitost splnit své povinnosti vyplývající z unijního práva a efektivně uplatnit prostředky obrany proti skutečnostem vytýkaným Komisí. Předmět žaloby podané na základě článku 258 SFEU je tedy vymezen postupem před zahájením soudního řízení upraveným v tomto ustanovení.

Podle článku 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 38 odst. 1 písm. c) jeho jednacího řádu musí Komise v každé žalobě podané podle článku 258 SFEU uvést přesné žalobní důvody, ohledně nichž má Soudní dvůr rozhodnout, a alespoň stručně uvést právní a skutkové okolnosti, na kterých se tyto žalobní důvody zakládají. Žaloba Komise však nemůže být kvalifikována jako nepřipustná pouze z toho důvodu, že tvrdí, že je vnitrostátní právní úprava v rozporu se systémem, strukturou či duchem směrnice, aniž lze porušení unijního práva, které z toho vyplývá, vztáhnout ke konkrétním ustanovením této směrnice.

(viz body 33–35, 39)

2. Členský stát tím, že od státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o získání právního postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta v tomto státě, a od těch, kterým toto právní postavení bylo přiznáno v jiném členském státě, a kteří žádají o přiznání práva pobytu v tomto členském státě, jakož i jejich rodinných příslušníků, kteří žádají o povolení tyto státní příslušníky doprovázet či se k nim připojit, vybírá poplatky, jež jsou nadměrné a nepřiměřené a které mohou vytvořit překážku výkonu práv přiznaných směrnicí 2003/109, nesplnil povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

I když je totiž členskému státu umožněno podmínit vydání povolení k pobytu na základě této směrnice výběrem poplatků, nemůže mít výše, ve které jsou stanoveny, za cíl ani za účinek vytvoření překážky pro získání právního postavení dlouhodobě pobývacího rezidenta přiznaného uvedenou směrnicí, neboť jinak hrozí, že bude narušen jak cíl sledovaný touto směrnicí, tak i její duch a že bude zbavena užitečného účinku.

Diskreční pravomoc, kterou má členský stát ke stanovení výše poplatků, jež lze požadovat od státních příslušníků třetích zemí k vydání povolení k pobytu na základě kapitoly II a III směrnice 2003/109, není navíc neomezená a neumožňuje tedy upravit úhradu poplatků, jež by byly nadměrné z hlediska jejich značného finančního dopadu, který by měly na tyto státní příslušníky.

(viz body 69–70, 73–74, 79, výrok)